

ROBERTO SANTIAGO

DOELTRAPPERS

HET RAADSEL VAN
DE SLAPENDE SCHEIDS

Illustraties Enrique Lorenzo

DOELTRAPPERS

HET RAADSEL VAN
DE SLAPENDE SCHEIDS

ROBERTO SANTIAGO
met illustraties van Enrique Lorenzo

Mijn naam is Francisco García Casas. Ik ben elf jaar en ik ga de belangrijkste penalty nemen in de geschiedenis van Soto Alto.

Het is zaterdagochtend.

Superwarm.

Ik leg de bal precies op de penaltystip.

Ik ga recht voor de keeper staan.

En kijk hem strak aan.

De keeper is een grote, blonde jongen met een pet. Hij draagt een knaloranje tenue, waarmee-ie al van kilometers afstand te zien is.

Hij kijkt uitdagend. Alsof hij wil zeggen: Schiet maar als je durft.

Vanaf de tribune klinkt gejuich. Bijna het hele dorp is komen kijken. Er zitten meer dan duizend mensen om ons aan te moedigen. Ze wapperen met hun spandoeken in de wind.

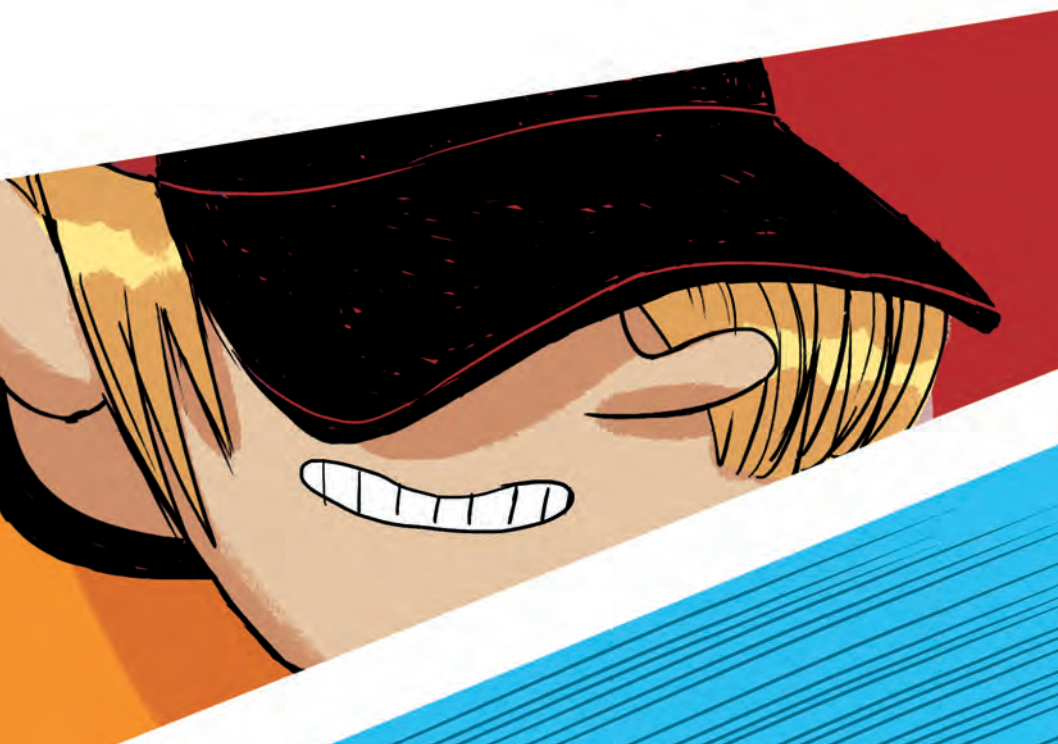
En ze wachten allemaal op mij.

Nog nooit is er zo veel publiek geweest bij een wedstrijd van de Jeugdcompetitie.

Maar dit is niet zomaar een potje voetbal. Dit is de laatste wedstrijd van de competitie.

En er is zo veel gebeurd in de afgelopen twee weken dat er zelfs journalisten, televisieploegen en fotografen bij zijn.

Hier sta ik dan.

Klaar om de penalty te nemen.

Ik hoop dat er niets geks gebeurt.

Ik kijk naar de scheidsrechter, en dan naar mijn teamgenoten.

Ze hebben zich allemaal nerveus omgedraaid. Niemand durft iets tegen me te zeggen, laat staan naar mij te kijken.

Nou, niemand behalve Helena, die naar me lacht en knikt.

Zij is waarschijnlijk de enige die gelooft dat ik zal scoren.

Dit jaar heb ik al vijf penalty's gemist.

Dat is vast een record.
Nu komt het erop aan.
Ik wil die beslissende penalty helemaal niet nemen,
maar ik heb geen keus.

Ik ben de spits.
Ik moet wel schieten.
En ik moet scoren.

Ons team heeft heel hard moeten werken om hier te komen.

Als ik nu mis, verliezen we veel meer dan alleen de wedstrijd. Dan verdwijnen we misschien.

Dat klinkt gek, dat weet ik. Maar het is wel zo. Als ik deze penalty mis, is de kans groot dat de voetbalclub Soto Alto voor altijd wordt opgeheven.

Het is dus enorm belangrijk dat ik scoor.

Ik kijk even naar mijn moeder die op de bank zit.

Zij is niet de trainer, maar ze zit daar omdat er voor deze wedstrijd een hele hoop rare dingen zijn gebeurd.

Op dit moment, terwijl ik op het punt sta de penalty te nemen, denk ik aan het raadsel van de slapende scheidsrechters en alles wat we de afgelopen dagen hebben meegemaakt.

Francisco, dit is je laatste kans, roep ik mezelf tot de orde.

Ik moet hoe dan ook scoren.

Het gejuich op de tribune wordt steeds luider.

Iedereen klapt en roept terwijl ik me probeer te concentreren.

Ga ik voor de rechterhoek?

Of voor de linker?

De laatste twee penalty's die ik miste, heb ik in de linkerhoek geschoten. Dat weet de keeper waarschijnlijk ook. Hij tikt op zijn petje en wijst naar me met zijn wijsvinger.

Waarom wijst hij naar me?

Denkt-ie dat ik daarvan schrik?

Dan vergist hij zich: hij kan wijzen wat-ie wil, ik laat me niet door hem afschrikken.

Om één simpele reden: ik was al bang voordat-ie naar me wees.

Ik moet scoren, ik moet scoren...
Dan fluit de scheidsrechter.
Tijd om te schieten.
Ik neem een aanloop.
Sluit mijn ogen.
En denk: niet denken.
Ik schiet.
De bal vliegt richting de goal.
Zonder te knippen volg ik de bal met mijn ogen.

Wij zijn schoolvoetbalteam 7 van Soto Alto.

De nummer 1 is Charlie, de keeper. Ook wel bekend als Flapoor. Hij heeft zulke grote oren dat het lijkt alsof-ie elk moment kan wegvliegen. Ondanks dat hij niet veel beweegt, houdt hij genoeg ballen tegen. Zijn twee broers zijn ook keeper, maar hij zegt altijd dat hij de beste keeper van de familie is.

Nummer 2 is Ernst, rechtsbuiten. Is altijd aan het zuchten en klagen. Niemand weet hoe hij echt heet omdat iedereen hem altijd Ernst noemt. Toen we de wedstrijd tegen Roma wonnen, zei hij: 'Best jammer dat we

gewonnen hebben. We hadden het recordaantal nederlagen op rij kunnen halen.’

Nummer 3 is Marilyn, linksbuiten. Zij rent zo snel dat je soms vergeet dat ze een meisje is en dat de ouderraad ons gedwongen heeft haar in het team op te nemen omdat ze vonden dat er meer meisjes bij moesten. Ze is best goed, ze houdt ervan om de baas te spelen en draagt de aanvoerdersband. Niemand weet precies waarom.

Nummer 4 is Tomeo, centrale verdediger. Hij is het bewijs dat je niet hoeft te kunnen voetballen om in een team te spelen: hij schopt en duwt gewoon heel veel. Hij is enthousiast, schreeuwt hard en doet wat hij kan, maar hij is zo slecht dat hij eigenlijk weinig toevoegt.

Nummer 5 is Toni, centrale middenvelder. Een combinatie van Messi en Cristiano Ronaldo, alleen dan minder goed. Wat ons betreft lijkt hij er natuurlijk wel op. Wij wilden hem er graag bij hebben, maar zelf had hij liever bij Axia of Santo Ángel gespeeld, geloof ik.

Nummer 6 is Helena, aanvallende middenvelder. Helena heeft de grootste ogen die ik ooit gezien heb en ze is zo mooi dat ik niet weet wat ik nog meer over haar kan zeggen. O ja, ze heeft al meer doelpunten gescoord dan ik in de competitie.

Nummer 7 is Platvoet, spits. Eigenlijk heet hij Francisco, of Paco, of Paquito, maar hij heeft een moeilijke periode gehad en nu noemt het hele team hem Platvoet.

Voor het geval je het nog niet doorhad: ik ben Platvoet. Dat zijn de zeven basisspelers.

En dan zijn er nog twee reservespelers.

Nummer 8 is Acht, die wissel staat voor bijna alle posities. Acht is zo klein dat hij nog maar acht jaar oud lijkt, daarom noemen we hem zo. Toch wordt-ie volgende maand elf. Hij heet eigenlijk Pedro, maar we kunnen hem beter Acht noemen dan Kleintje of Dwerg of nog erger, denk ik dan maar.

En ten slotte is er nog Anita, nummer 10, de reservekeeper die nog nooit eerder keeper is geweest maar haar moeder overhaalde om haar van ballet te halen en op voetbal te doen omdat haar dat veel leuker leek. Anita heeft een bril maar kan de bal niet zien aankomen. Omdat ze de reservekeeper is, hebben we ons daar nog nooit druk om gemaakt. Tot nu toe dan.

Dan zijn Alicia en Felipe er ook nog, de trainers. Sommigen zeggen dat ze een stelletje zijn, maar ik heb ze nog nooit zien zoenen of zoiets.

Alicia is heel lang en slank, ze weet superveel van voetbal en ze vertelt ons altijd verhalen over fantastische spelers en legendarische teams en dat soort dingen.

Felipe heeft een baard en toen de vader van Charlie een keer boos op hem werd, zei hij dat Felipe zonder zijn baard maar een klein kind was zonder verstand van voetbal. Dat gebeurt best wel vaak, dat de ouders boos worden op de trainers. Vooral als we verliezen, wat eigenlijk bijna altijd is.

Dat is schoolvoetbalteam 7 van Soto Alto.

Maar zelf noemen we ons team de Doeltrappers.

Waarom?

Omdat er, vóórdát ik de belangrijkste penalty in de geschiedenis van Soto Alto moest nemen, iets ongelooflijks gebeurde. Iets wat nog nooit eerder was voorgekomen. En wat denk ik ook nooit meer zal gebeuren...

Doeltrappers De complete selectie!

www.defonteinkinderboeken.nl

Oorspronkelijke titel: *Los Futbolísimos. El misterio de los árbitros dormidos*

© 2013 Ediciones SM

© 2013 tekst: Roberto Santiago

© 2013 illustraties: Enrique Lorenzo

Voor deze uitgave:

© 2019 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Esther de Gries

Grafische verzorging: Zeno

Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Ediciones SM, SvH Literarische Agentur en Dos Passos Agencia Literaria.

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 4927 6 (e-book 978 90 261 4928 3)

NUR 282, 283